Iz emisije DUHOVNI DNEVNIK Radio Sjeverni FM –

01.04.2019. "PROMJENA ŽIVOTA"

U današnjoj emisiji promišljamo o tome da li se čovjek, svatko od nas, može iskreno i duboko promijeniti, promijeniti svoj život…

U knjizi DOBRA STRANA ŽIVOTA od dragog, pokojnog, fra Zvjezdana Linića, pročitao sam jedan prekrasni dio, kao posebni članak, pod naslovom "ŠTO JE NAJVAŽNIJE".

Baš mi se dopao, u njemu sam se i ja pronašao, potvrdio neke moje stavove i razmišljanja, pa ga želim podijeliti sa svima koji će u njemu možda pronaći nešto i za sebe. Piše:

"NAJVAŽNIJE JE ZDRAVLJE, SVE DRUGO ĆEMO VEĆ NEKAKO!", RIJEČI SU KOJE ČESTO MOŽEMO ČUTI.

IPAK, IMAM OSJEĆAJ DA ČOVJEK TO GOVORI SAMO U TRENUCIMA KAD IMA RAZLOGA BITI POSEBNO ZAHVALAN ZA ZDRAVLJE.

U NEKIM TRENUCIMA LJUDIMA JE NAJVAŽNIJI NOVAC, PA ONDA KARIJERA, PA USPJEH I ZAVRŠETAK STUDIJA …

ŠTO JE ZAPRAVO NAJVAŽNIJE?

NAJVAŽNIJE BI NAM TREBALO BITI ONO ŠTO JE POVEZANO S ISTINSKIM SMISLOM ŽIVOTA I POTPUNOM SREĆOM. U TOM POGLEDU LJUDI SE ČESTO VARAJU.

NEKE POVRŠNE I PRIVREMENE VRIJEDNOSTI SMATRAJU BITNIMA U SVOJEM ŽIVOTU. KAD IH POSTIGNU, OSJETE DA IPAK NIJE SVE U TOME.

AKO IH NE POSTIGNU, OSJEĆAJU RAZOČARANJE, A NEKAD I ŽALOST KOJA IH VUČE SVE DO RUBA BESMISLA.

ISUSU JE NAJVAŽNIJE BILO IZVRŠITI VOLJU OČEVU.

BIO JE PUN POVJERENJA U OCA I VJEROVAO JE DA JE ZA NJEGA NAJBOLJE ONO ŠTO OTAC HOĆE. TO JE VJEROVAO IZNAD SVIH LJUDSKIH, NAGONSKIH TEŽNJI.

U ČASU AGONIJE U MASLINSKOM VRTU MOLIO JE DA GA MIMOIĐE KALEŽ MUKE I SMRTI, ALI JE HRABRO DODAO DA IPAK VIŠE OD SVEGA ŽELI OSTVARITI VOLJU OČEVU.

NAMA JE DAROVAO MOLITVU U KOJOJ PONAVLJAVAMO ISTU ŽELJU I ODLUKU:

"OČE NAŠ … BUDI VOLJA TVOJA!"

MNOGE SE NAŠE ŽELJE NE ISPUNE; MNOGE NAKANE PROPADNU; MNOGI POTHVATI ZAVRŠE NA POLA PUTA.

ZBOG TOGA SMO ČESTO NESRETNI. KAD BISMO ČITAVIM BIĆEM ŽELJELI U SVOJEM ŽIVOTU I SA SVOJIM ŽIVOTIMA OSTVARITI VOLJU BOŽJU, NIKAD NE BISMO PROMAŠILI SVOJ ŽIVOTNI CILJ.

AKO SU BROJNI UVJETI U SKLADU S NAŠIM PLANOVIMA, SVOJE CILJEVE PONEKAD I OSTVARIMO. MEĐUTIM, NIJE UVIJEK TAKO.

NO, BEZ OBZIRA NA SVE UVJETE ŽIVOTA I NA SVE OKOLNOSTI, BOŽJU ÂÂÂ VOLJU MOŽEMO, AKO HOĆEMO, UVIJEK I NA SVAKOM MJESTU OSTVARITI.

TAJ CILJ POSTAT ĆE NAM U ISTO VRIJEME IZVOR MIRA I PREDANJA."

Da, u svemu tome sam i ja ovih zadnjih godina svojeg života u mojem životu.

Došao sam do visoke razine svoje odluke da je moj životni cilj, smisao mojeg života, PREPOZNATI I IZVRŠITI BOŽJU VOLJU ZA MOJ ŽIVOT.

ONO ŠTO JE BOG OTAC OSMISLIO I PREDVIDIO, JEDNOM DAVNO KADA ME PREDVIDIO ZA STVARANJE, TAKVIM KAKAV SAM SADA.

I USPIJEVAM U TOME… NE BAŠ STALNO I SVUGDJE, ALI SVE VIŠE I VIŠE.

TO JE SVE SADRŽAJ MOJE ODLUKE DA GOSPODINU PREPUSTIM SVOJ ŽIVOT NA UPRAVLJANJE.

I opet, kada sam ovo gore još jedanput pročitao, NE MOGU VJEROVATI DA SAM TO ISTI ONAJ JA OD PRIJE NEKOLIKO GODINA.

DA MI JE TO NETKO ONDA REKAO NA OVAKAV NAČIN, I DA STVARNO TAKO I ŽIVI, JA BIH GA POGLEDAO SA OPREZOM. NE ZNAM KAKO BIH TOČNO REAGIRAO, ALI BIH VJEROJATNO MALO I ŽALIO TOG ČOVJEKA JER BIH MISLIO DA NE ŽIVI U OVOM NAŠEM REALNOM SVIJETU.

Sada, sada sam sretan što mi je Gospodin udijelio obraćenje, VRATIO ME MEĐU STVARNO "ŽIVE" KOJI RADOSNO PROŽIVLJVAJU SVAKI DAN, ČINE ŠTO MOGU, TAKVI KAKVI SU, I RADUJU SE IŠČEKIVANJU SVEGA ONOGA ŠTO IH ČEKA U SLIJEDEĆIM TRENUCIMA ŽIVOTA.

JER SVIME, NA NAJBOLJI NAČIN, UPRAVLJA NETKO SA STRANE.

Živjeći tako svakodnevno, s više ili manje padova, ponekad me "uhvati" osjećaj da bi mi bilo lakše kada bi sve to prolazio sam. Da činim ono što ja mislim da je Božja volja za svoj život, ne opterećujući se što će drugi na to reći.

Ali, Gospodin me nije takvog zamislio i stvorio. DA BUDEM SAM. Ne, on me stvorio kao obiteljskog čovjeka, muža, oca, sina, brata, rođaka, kuma, prijatelja, brata u vjeri, šefa, radnika, nezaposlenog …

I TU, U SVEMU, TOME ČESTO PADNEM …

POKUŠAVAM, I OSJEĆAM, I ZNAM DA TO I GOSPODIN ŽELI, DA ONO ŠTO JA PREPOZNAJEM DA JE GOSPODINOVA VOLJA ZA MOJ ŽIVOT, NEKAKO USAGLASIM, UKOMPONIRAM, SA SVIM ONIM ŠTO DRUGI DRAGI LJUDI OKO MENE MISLE DA BIH JA TREBAO ČINITI, ILI NE ČINITI, ILI KAKO SE PONAŠATI, ŠTO RADITI ...

JER, npr., KADA DVOJE LJUDI, MUŽ I ŽENA, ŽIVE U CRKVENOM BRAKU, ONDA JE NJIHOV BRAK NEŠTO ŠTO ODREĐUJE BOŽJU VOLJU ZA NJIH POJEDINAČNO A VEZANO JE ZA NJIH ZAJEDNO.

ZA MNOGE STVARI.

GDJE ĆE ŽIVJETI, KAKO ĆE ŽIVJETI, DJECA I BRIGA O NJIMA, OBITELJSKI PRIHODI, ODNOS PREMA DRUGIMA KROZ DRUŽENJE S NJIMA, POMOGANJE, TRAŽENJE POMOĆI, ŽIVOT U VJERI ILI BEZ NJE … TOLIKO TOGA GDJE ČOVJEK NE MOŽE DONOSITI SAMOSTALNE ODLUKE A BEZ DA NE ČUJE I DRUGU STRANU, BEZ DA NJEGOVE ODLUKE ÂÂÂ NE UTJEČU NA ŽIVOT BLISKIH MU LJUDI.

U TIM SITUACIJAMA DOLAZE DO IZRAŽAJE NAPASTI ZLOGA KROZ OHOLOST,

SEBIČNOST, LICEMJERJE, EGOIZAM KOJI SVAKI U TAKVOJ VEZI MOŽE ISPOLJITI AKO NIJE SVJESTAN, AKO NE PRIHVAĆA ŠTO ZNAČI ŽIVOT DVOJE LJUDI VJENČANI PRED GOSPODINOM BOGOM.

I najljepše je u svemu tome, što i taj odnos, CRKVENI BRAK DVOJE LJUDI, GOSPODIN BOG TAKOĐER VODI I UPRAVLJA KAKO JE ZA TO DVOJE LJUDI DAVNO PREDVIDIO, KAKO JE ZA NJIH NAJBOLJE.

NO, TO SAMO ONDA, AKO MU ONI, SVAKI POJEDINAČNO ZA SEBE, I ONDA OBOJE ZAJEDNO ZA SVOJU ZAJEDNIČKU VEZU, BRAK, PREDAJU SVE TO NA UPRAVLJANJE.

KAKO TO PREKRASNO ZVUČI I KAKO SU PREKRASNI OSJEĆAJI KADA VIDIŠ DA GOSPODIN TO ČINI TEBI I S LJUDIMA S KOJIMA ZAJEDNIČKI ŽIVIŠ …

I shvatio sam da i u tim situacijama ne možemo, ne smijemo, biti netko drugi, ponašati se kao netko drugi, pokušavati biti netko drugi … NE.

U SVIM TIM SITUACIJAMA ZAJEDNIČKOG ŽIVOTA SVATKO OD NAS MORA OSTATI SVOJ, ONAKAV KAKVIM GA JE GOSPODIN BOG DAVNO OSMISLIO I STVORIO.

JER GA INAČE NE BI TAKVOG STVORIO.

SVATKO OD NAS, KAO ČLAN OBITELJI, RODBINE, PRIJATELJSKOG DRUŠTVA TREBA I MORA OSTATI TAKAV KAKAV JE. JER BI OSTALO BILA LAŽ.

A LAŽ NIKADA I NIGDJE NIJE DOBRA.

Malo ćemo zastati, poslušati jednu lijepu duhovnu pjesmu pa nastavljamo promišljati o tome što sve čini naš svakodnevni život i gdje i kako ga možemo mijenjati …

PJESMA: Promijeni me - fra Marin Karačić

DA , LAŽ NIKADA I NIGDJE NIJE DOBRA. ZLI JE OTAC LAŽI, NEGOVORENJA ISTINE, PREŠUĆIVANJA ISTINE, ZAOBILAŽENJA ISTINE … tu se kriju sotonske zamke za nas i sve oko nas…

A GOSPODIN ISUS JE ISTINA.

ŽIVOT U NJEMU JE ISTINA.

ILI, ŽIVJETI PO GOSPODINU BOGU, U KATOLIČKOJ VJERI, ZNAČI ŽIVJETI U ISTINI.

NIKAKO DRUGAČIJE NEGO U ISTINI I U ONOME ŠTO ONA PREDSTAVLJA.

Iz knjige dragog fra Zvjezdana Linića DOBRA STRANA ŽIVOTA, dopao mi se jedan odlomak pod nazivom ZMIJA ME ZAVELA. Pročitat ću vam ga u cijelosti, svatko si u njemu može naći i nešto za sebe, kao što sam i ja. Piše:

"U KNJIZI POSTANKA U BIBLIJI ČITAMO O GRIJEHU PRVIH LJUDI.

TO JE SLIKA KOJA ZAPRAVO GOVORI O MISTERIJU ZLA I GRIJEHA U SVIM LJUDSKIM SITUACIJAMA. MOGLI BISMO MNOGO TOGA IZVUĆI IZ TOG RAZMIŠLJANJA. ZADRŽAT ĆU SE NA JEDNOM DETALJU.

RIJEČ JE O TIPIČNOM NEPOSLUHU PRVIH LJUDI KOJI SU PREKRŠILI BOŽJU ZAPOVIJED. JELI SU SA ZABRANJENOG DRVETA SPOZNAJE DOBRA I ZLA. POSEGNULI

SU ZA PLODOVIMA TOG DRVETA, A TO IM JE BILO IZRIČITO ZABRANJENO.

KADA JE BOG PROŠETAO VRTOM, ADAM I EVA SU SE SAKRILI.

NOSILI SU U SEBI SPOZNAJU DA SU GOLI, NEZAŠTIĆENI, I DA SE MORAJU SKRIVATI PRED BOGOM. TO KONAČNO I PRIZNAJU KAD IH JE BOG NAŠAO. BOG JE TADA ZNAO DA SU IPAK JELI SA ZABRANJENOG DRVETA.

ADAM JE IZNIO SVOJU VERZIJU I REKAO DA MU JE ŽENA PODVALILA, A EVA JE KRIVNJU SVALILA ÂÂÂ NA ZMIJU KOJA JU JE ZAVELA.

I ADAM I EVA ŽELE SE OPRATI KRIVNJOM DRUGOGA.

ZA MUKU KOJU SADA TRPE, ZA SITUACIJU KOJA JE NEUGODNA, KRIV JE NETKO DRUGI.

SLIČNE SITUACIJE ČESTO SE DOGAĐAJU U LJUDSKOM ŽIVOTU.

TA ISKONSKA POTREBA OPRAVDANJA I PREBACIVANJA KRIVNJE NA DRUGOGA PRISUTNA JE U ČOVJEKU OD TRENUTKA KAD POČINJE KORISTITI RAZUM.

KRIVAC UVIJEK MORA BITI NETKO DRUGI, NIKAKO JA.

ZA PRLJAVU ODJEĆU DJETETA VEĆ U NAJRANIJOJ DOBI, KRIVO JE DIJETE SUSJEDA,

ZA LOŠU OCJENU U ŠKOLI KRIV JE UČITELJ KOJI JE NEMOGUĆ I KOJI PRESTROGO ISPITUJE I OCJENJUJE;

ZA DIM PRVE CIGARETE KRIVI SU VRŠNJACI JER SVI TAKO ČINE,

ZA PRVI "BRODOLOM" U VEZI MLADIĆA I DJEVOJKE UVIJEK JE KRIV ONAJ DRUGI,

ZA KAZNU ZBOG PREKRŠAJA U VOŽNJI KRIVA JE POLICIJA KOJA NE VIDI DOBRO,

ZA NARUŠENO ZDRAVLJE,

ZA NEKE NEZGODE U POSLOVIMA, ZA OTKAZ NA RADNOM MJESTU,

ZA SVAĐE U KUĆI, ZA PRELJUB MUŽA,

ZA TOLIKO TOGA…,

UVIJEK JE KRIV NETKO DRUGI.

U SVIM VREMENIMA, A POSEBNO I U OVO NAŠE VRIJEME, ČOVJEK SVALJUJE KRIVNJU NA DRUGE NE PRIZNAVAJUĆI TIME SVOJU OGRANIČENOST I SVOJE GLUPOSTI, SVOJE SLABOSTI I SVOJU ZLOĆU.

KRIVAC JE NETKO DRUGI, KRIVAC JE ZMIJA KOJA JE ZAVELA EVU.

U NOVIJE VRIJEME TAKVIM ODGOVORIMA NA OSOBIT NAČIN POGODUJU BROJNI SAMOZVANI SVEZNADARI KOJI ASTROLOGIJOM ILI VRAČANJEM LJUDE NAVODE NA KRIVI TRAG POKUŠAVAJUĆI IH UVJERITI DA ÂÂÂ IH JE NETKO UREKAO, DA IM NETKO NEŠTO "MUTI" IZA LEĐA KAO BI IM ÂÂÂ NAUDIO.

ONI IMA DAJU ALIBI KOJI ĆE IH ODVRATITI OD TRAŽENJA RJEŠENJA ZA ISPRAVLJANJE

VLASTITOG ŽIVOTA, OD POZIVA ZA OBRAĆENJE, OD NASTOJANJA OKO ODGOVORNOG PONAŠANJA.

AKO JE DRUGI KRIV, ONDA SAM JA SASVIM ISPRAVAN I NE MORAM RADITI NA SEBI NITI ŠTO MIJENJATI.

A UPRAVO JE U TOME I ĐAVOLSKA ZAMKA KOJOM SE ČOVJEK ULJULJAVA U VLASTITU SIGURNOST A SVE OKO SEBE SUMNJIČI DA NISU KAKO TREBA."

Eto, upravo tako. To me posebno dirnulo iz ovog članka. Često to vidim oko sebe, ponekad i u sebi.

DA JE NETKO DRUGI KRIV ZA ONO ŠTO SE DOGAĐA U NAŠEM ŽIVOTU.

I ono što je razlog tome, ŠTO SAM JA PRVO SHVATIO DA MORAM UČINITI KADA ME GOSPODIN PRIJE ČETIRI GODINE POVEO PUTEM OBRAĆENJA, je to DA SVE POLAZI OD

MENE, DA SVE POLAZI OD NAS.

SVAKO RJEŠAVANJE OSOBNIH PROBLEMA U ŽIVOTU SVAKOG OD NAS MORA POČETI U MIJENJANJU NAS OSOBNO.

A to mijenjanje mora početi još jednom jako, jako važnom odlukom, KOJU SAM I JA PRVU DONIO U MOJEM OBRAĆENJU.

UPOZNATI I PRIHVATITI SAMOGA SEBE.

POSTAVITI SAMOME SEBE PITANJA I DATI SI ODGOVORE, ISKRENE I OTVORENE:

U čemu sam dobar, gdje mislim da su moje dobre strane?

U čemu sam loš, koje su moje loše osobine?

Za koje ljude mislim da sam ih povrijedio?

Da li imam hrabrosti zamoliti ih da mi oproste?

Za koje ljude smatram da su mene povrijedili?

Da li imam hrabrosti oprostiti im, iskreno i od srca?

Da li znam iskreno voljeti, od srca, i izraziti tu svoju ljubav riječima i djelima prema svima oko sebe; supruzi, djeci, roditeljima, braći, sestrama, susjedima, prijateljima …?

Da li imam neispovjeđenih grijeha u sebi, koje izbjegavam ispovjediti?

Da li smatram da dnevno griješim malo ili puno?

Da li znam što je oholost, licemjerje, taština, lijenost, ogovaranje i sl. i da li mislim da i ja u tome puno griješim?

Da li lažem, kradem, ogovaram …? ltd…

A NA POČETKU I NA KRAJU DOLAZI I NAJVAŽNIJE PITANJE; DA LI I KOLIKO VJERUJEM U postojanje duhovnog svijeta TROJEDINOGA BOGA, SVECE, ANĐELE, DUŠE U ČISTILIŠTU, SOTONU, PAKAO …?

DA LI VJERUJEM DA ME GOSPODIN BOG OSMISLIO I STVORIO TAKVOG KAKAV JESAM I UPRAVLJA MOJIM ŽIVOTOM U SKLADU S MOJIM PREDANJEM NJEMU?

DA LI VJERUJEM U KRALJEVSTVO NEBESKO I VJEČNI ŽIVOT IZA ZAVRŠETKA OVOZEMALJSKOG ŽIVOTA?

OVA PITANJA I ODGOVORI NA NJIH, I NA OSTALA KOJA IDU UZ NJIH, PREDSTAVLJAJU ZAPRAVO NAS SAME, TKO SMO I ŠTO SMO PO NAŠEM MIŠLJENJU.

Ako smo iskreni prema samome sebi, i kada sve to shvatimo, i prihvatimo, počet će u nama rasti želja da se u nekim stvarima i situacijama počnemo mijenjati. Ne drugi oko nas nego mi. To je početak, ali ćemo se tako osjećati radosno i mirno kada to shvatimo… i prihvatimo…

Pjesma: Ti svjetlo svijeta (Tu sam da Te slavim)